

bage til det samme, som var Hensigten med Regeringsforslaget, idet jeg nemlig har til ladet mig at foreslaa, at alle Begne, hvor der er Tale om Handel, skulle Ordene „stattepligtigt D“ udgaa, saa at blot Ordene „Brændevin og Vin“ blive staaende. Jeg har ment, at det vilde være tilstrækkeligt for Tinget til at afgøre sin Stilling med Hensyn til Spørgsmaalet, om det vil oprettholde, hvad der i saa Henseende blev foreslaaet af Flertallet, eller om det, efter at have hørt den ærede Ministers Udtalelser ved 2den Behandling, vil være tilbøjeligt til paa dette Punkt at gaa tilbage til den gældende Ordning. Smidlertid indeholder Vædringsforslaget under Nr. 1 til § 2 ogsaa et andet Princip, nemlig dette, at Kommunalbestyrelserne kun skulle bestemme, i hvor stort Antal de ville have Beværtninger med Udfænkning af Brændevin og Vin og stattepligtigt D, og derimod ikke, hvor stort Antallet skal være af Beværtninger, der ikke have denne Udfækningsret. Som Supplement hertil slutter sig Vædringsforslag Nr. 3 om, at Afgang til at drive Værtshushold uden Ret til Udfænkning af Vin, Brændevin og stattepligtigt D erhverves efter de almindelige Regler for hundens Næring. Dette Forslag støtter sig til et Andragende, som er fremsendt til det høje Ting af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse. Der har, som jeg havde Lejlighed til kort at bemærke ved anden Behandling, været nedsat et Udvalg i Kjøbenhavns Borgerrepræsentation til Behandling af hele Beværter-spørgsmaalet, og dette Udvalgs Betænkning tilligemed den vedtagne Indstilling er tilsendt Folketinget, saa at ærede Medlemmer altsaa ere bekendte med den. Af Betænkningen og de vedtagne Indstillingspunkter ville ærede Medlemmer vide, at Kjøbenhavns Borgerrepræsentation har ønsket, at hvis man overhovedet vilde ind paa Beværtningssystemet med Hensyn til Beværtere, skulde det i hvert Tilfælde kun kunne omfatte Udfænkning af spirituøse Drikke, medens man stærkt hævdede, at almindelig Beværtningsdrift uden en saadan Udfækningsret bør være en Næring, der er tilgængelig paa samme Maade som de andre almindelige borgerlige Næringer. Jeg ved vel, at Kjøbenhavns Magistrat, som har fremsendt denne Beslutning, har taget Afstand fra dette Punkt i Indstillingen, men jeg synes ikke, der foreligger nogen Begrundelse af dette Standpunkt fra Magistratens Side, og jeg tror derfor tillade mig at tro, at man dog vil tillægge det nogen Vægt, at Kjøbenhavns Borgerrepræsentation, som bestaar af Borgernes Repræsentanter, praktiske Mænd, ikke have ønsket, at enhver Beværtning uden Hensyn til, om der ud-

skænkes spirituøse Drikke eller ej, skulde være Genstand for Bevilling. Grundene hertil ligge meget nær. Foruden det rent principielle, som ere fremhævede i Betænkningen, er der en hel Række praktiske Grunde, særlig naar Taleren bliver om Købstæderne. Der er jo ingen Tvivl om, at naar vi komme ind paa den Ordning, som det nærværende Forslag tilsigter, vil Antallet af Beværtninger af to Grunde blive indskrænket, saa meget det er gørligt. For det første fordi der i dette Lovforslag ligger en direkte Opfordring til Kommunalbestyrelserne til at gøre det, og for det andet, fordi de, der nu have eller i Fremtiden saa Afgang til at drive en saadan Beværtning, selvfølgelig blive stærkt interesserede i, at der ikke kommer flere til. Virkningen heraf kan meget let blive den, at Priserne paa Væretne, og da særlig de almindelige Spise- og Drikkevarer ville blive struede op til Skade for den stedse stigende Del af Befolkningen, som er tvungen til at skaffe sig sin Bespisning paa Beværtninger og Restaurationer. En anden Virkning af, at man saaledes spærrer for den naturlige Afgang til at blive selvstændig i denne Virksomhed, vil være den, at Folk, der i hele deres Levetid fra Barnsben af ere oplærte til Beværterfaget, naar de komme saa vidt, at de ønske at staa paa egne Ben og ikke kunne skaffe sig Afgang til en loblig Beværtning, ville skaffe sig et selvstændigt Erhverv ved at oprette Pensionater, det, man populært kalder Smugtroer. Det har nemlig vist sig, at en af de væsentligste Ulemper, der har været ved den Ordning, som blev indført i 1882, og hvorved Agangen til Beværternæringen blev standset, har været en stadig Stigen i Antallet af Smugtroer, hvor man fuldstændig uhindret af offentlig Kontrol, kan hængive sig til Nydelsen af Spirituosa. Der er ingen Tvivl om, at Oprettelsen af disse private Beværtninger i stedse stigende Antal netop særlig skyldes den Omstændighed, at Folk, som ere opdragte til Beværterfaget, ikke have kunnet skaffe sig en offentlig Beværtning og derfor søge ad denne Vej at skaffe sig en Levevej. Omvendt kan man sige, at naar man indskrænker Antallet af de Steder, hvor der kan faas Spise- og Drikkevarer, vil der deri være en Opfordring til at oprette disse private og fuldstændig ukontrolerede Beværtninger. Derfor tillader jeg mig meget indtrængende at anbefale det af mig stillede Vædringsforslag under Nr. 3. De, der mene, at det at indskrænke Beværtningsstedernes Antal, er et Middel til at hemme Misbruget af Spiritus, kunne jo ikke saa dette Formaal frem-